

ROMANS

PRZEKLETA

TLUMACZENIE
Z
FRANCUSKIEGO

(Ciąg dalszy).

Następnie, nie słuchając krzyków i pogróżek Hellety, zamknął ją i odszedł.
Słysząc rękodź, zamknięte się jedne za drugimi, krzyczący jak wieśkie zwierzę.

Leżąc to drżał były pozamykane na podwójne spusty, a okienka zakratowane.

Randal prawdę powiedział: willa, położona w pustej uliczce, odosobniona była od innych mieszkań, a szum wiatru i pomruk fal głużyły przykry Hellety.

Przez wąskie i niskie okna widziała tylko drzewa; park cichy, pełen cienia.

Gdzie się znajdowała?
Nie domyślała się nawet.

Niedawno przyjechała do Monaco, nigdy nie chodziła tu uliczką, nie widziała willi, parku, ani tych wysokich murów, poza którymi ją zamknęto.

Weszła do tego domu, nie zdając sobie sprawy, jaką drogą.

Niepokój ścisnął jej serce.
Jeżeli Randal ją tu zostawił na zawsze?

I zwyciężona tym razem, przejęta szalonym strachem, rozplakała się.

On chce przyprowadzić córki do niej.
Lecz o to była spokojna; nigdy ich nie znajdzie.

Poproszę czy śmiała się szatańsko.
Chciał odnaleźć swoich?... Co znów.

Stara pewnie oddawna nie żyje.
Co do Fernanda... to choroba trawila. A druga, druga... Gizele, co się z nią stało?

To mi przypominał jej młoda dziewczyna, ukochana Daniela.

I straszna myśl mózgu jej przesyła: Jeżeli ta Gizele jest jej córką?

Jeżeli los i te drugą opuszczoną córkę na jej drodze postawił?

Wspomnienie Daniela w ciszy tej samotni, budziło się, opanywowało jej serce.

Oh! jak ona go jeszcze kochała...
Czegoby nie dała, czegoby nie zrobiła, żeby on tak jak ją kochał, choć dzień jeden; żeby z ust jego usłyszeć słowo miłości...

A on kochał inną.

A tej innej, tej rywalki zleniawidzonej, nie mogła zobaczyć, wypowiedzieć jej całej swojej nienawiści. Nie mogła się zemścić.

Jak tchórz, opuściła szwedzi i uciekała z Paryża.

A teraz jest więźniem Randała.

I, jak furja piekielna, biegła po całym pokoju szarpała drzwi, okna szczerzenie zamknięte.

Czy miała tu umrzeć?

Oh! Randal strasznie się zmienił.

VI.

Na omentarzu.

Tego samego wieczora Randal pośpiesznie pociągnięciem powrócił do Paryża.

Pro przybył napierw udał się do prefektury policyjnej.

Prefekt przyjął go bezwzględnie.

Miałem właśnie wysłać telegram, wywołując pana z powrotem; jest dużo nowego.

Randal musiał oprzeć się o stół, żeby nie upadł.

— Tak, są rzeczy nowe i ważne. Znalazłem pańskie dzieci.

A po chwilowym milczeniu dodał:

— To jest dobra nowina, lecz mam drugą, bardzo smutną do zakomunikowania...

— Moja matka... chce pan mówić o mojej matce? — rzekł Randal, bład śmiertelnie.

— Umarła przed kilku miesiącami.

— Boże wielki! — zawołał Randal ze łkaniem — co za straszny los... W chwili mego powrotu, kiedy odnajduję ich wszystkich, kiedy mogłbym świętą moją matkę uczynić szczęśliwą, ona umiera...

— Zobacz pan córki! — rzekł prefekt — a to będzie prawdziwym balsamem na pańską boleść... W dodatku ujrzy pan także Michała, swojego starego przyjaciela.

— Michał?

— Tak, żyje i zdrow jest, jak i pan i ja.

Czemu nie zwierzylim się panu za pierwszą bytnością moją, we Francji? — Byłbym jeszcze mógł zobaczyć. Lecz są rzeczy, o których nie śmie się mówić, tajemnice rodzinne, które przagnęłyby się związać z sobą do grobu.

Nie pan jeden ma takie tragedie w rodzinie. Mielny nadzieję, że się miętno i wszystko dobrze będzie... Byłbyś pan zdradzący i opuszczony przez żonę; częste to wypadki, dużo mężów doświadczono tego losu. Takie kobiety nie powinny po sobie żalu zostawić; przekleństwa niech będzie żona, matka rodzinna, która, dla dogodzenia fantazji, opuszcza ognisko domowe i dzieci. Dla takich istot nie miałem nigdy litości, nie miałbym żadnej wymówki; że nie pamiętności je podcigała, każą im zdradzać uczuciowego człowieka, którego noszą narzeczki. Lecz tych, co urodziły się w nędzy, otoczone zepemieniem, które walczą o byt... jeżeli takie upadają, co jest zawsze prawdą nieuniknioną, można ich żałować, podać im rękę i próbować podnieść. I bardzo często, wierzę mi pan, takie kobiety mają dobre serce.

— Ma pan rację, panie prefekte — odpowiedział Randal z rozstąpieniem.

Zdawało się, że nie słyszy, bo myślał o swoich dwóch córkach...

I ból, dominujący, przeszywał mu serce.
Jak zastanie Gizele i Fernandę? Co one robią?

Czy nie będzie zmuszony iść po nie w miejsc, które wadyby im przynosiło?

— Dlaczego prefekt policyj, taki dobry przyjaciel, w tej chwili, tak mało stoisz, rozpoczynając dyktację o kobietach upadłych?

Dlatego, żeby go przygotować do jakiegoś piorunującego odkrycia.

Zaczął półgłosem, wruszony, pomieszany:
— Moje córki? Gdzie są moje córki?

— Pańskie córki są dwie dzielne i uczciwe kobiety.

Odetchnął z ulgą i ręką przytłaczając serce, a żeby pozostawić gwałtowne jego bicie.

— Kobiety uczciwe... — mówił z akcentem wielkiej radości. — Węc to są prawdziwe córki Randała. To są dwie dzielne dziewczyny, które pracowały na utrzymanie... obecnie wszystko się zmieni: będą szczęśliwe.

— Jedna, panna Róża-Leóna. Jest artystką z wielkim talentem, którą cały Paryż zna i podziwia. Druga, artystka także, jest znakomitą nauczycielką muzyki.

— Róża-Leóna, pan mówi?

— Tak, panie.

Randal przypomniał sobie tę artystkę, której widok tak rozkosznie go wzruszył że gwałtownie, która jaśniała na firmamencie artystycznym...

Ta młoda panienka, taka biała i smutna, była jego córką!

Zrozumiał teraz wielką czułość i głęboką sympatię, kiedy odrazu uczuł dla niej, zrozumiał smutek, kiedy ją opuszczał i rozpacz, że nie mógł potem zobaczyć.

Węc to jego córka, ta śliczna, świetna, uczciwa... Róża, czy to podobna?

Wypisał szybko adresy, które mu były potrzebne, podziwował gorąco prefektowi, zostawił grubą sumę pieniędzy dla biednych i wyszedł przędko z prefektury.

Poszedł na bulwar Hausmana.

Nie chciał żyć w domu.

Nie chciał tracić czasu i poszedł prosto na ulicę Clovis, wazeli do domu, który mu wskazano i zwrócił się do odświeżerki.

— Panna Gizele już tu nie mieszka, proszę pana. Dostała rano kazała zabrać rzeczy i, jestem pewna, że nie powródzi. Pan Michał zaś wyseled sprzedawał swoje kwiaty. Pomimo prób i nalegań pani Giełł, która chciała go z sobą zabrać, postanowił zostać i rozpoczął napowrót kursy po mięsie, nosząc zawsze kawałek, niż on sam, pudło ze swoim towarem. Chworał bardzo biedny staruszek, o bardzo... Bote drogi, śmierć jego starej przyjaciółki tak go zmartwiła. Starusza pan słabawia długo, długo, a tam u nich straszna była bieda. Panna Giełła nie mogła wystarczająco lekcyjami na lekarstwa i doktora, a pan Michał taki był przybity, smutny, że nie miał serca do swojej roboty.

Panna Giełła? — powtórzył Randal bezwiednie.

Dzielną dziewczyną, proszę pana, wytrwała pracownica. Czy pogoda, czy słońca, ona zawsze za lekcyjami, które płacono jej. Bote się zmnił. Tym to skromnym zarobkiem i odrobiną dodaną od pana Michała, trzeba było dom utrzymać.

Biedny Michał! biedna, kochana dziewczyna! — myślał Randal.

I, jak gdyby mu nogi wrosły w ziemię, w te kamienie, po których jego zmiażdżona matka i córka ukochana tak często chodziły, stał nieruchomo, zamysłony.

Odwierna, niezmiernie zaintrygowana, patrzyła na niego z ciekawością.

Naraz twarz jej się rozjaśniła.

Ujrzała powracającego Michała.

Musiał czego zapomnieć — rzekła uśmiechnięta — to właśnie ten, o którego pan pytał.

Zgarbiony, z dużym pudłem pod pachą, staruszek wchodził w podwórze.

Kiedy zdawał się z sobą odwrócić, przed którą stał Randal, podniósł wzrok na nieznanego i ukłonił się z chłodną obojętnością ludzi, którzy się po raz pierwszy spotykają i nie chodzą im o bliższą znajomość.

I spokojnie drapał się na schody.

— Michał! — mruknął Randal głosem zaledwie zrozumiałym. — Michał... mój stary Michał!

Staruszek, trochę głuchy, nie słyszał i krokiem ciężkim, krokiem człowieka znużonego pracą nad się, wstępowal na schody.

Randal powtarzał:

— Michał!... Michał!...

Wtedy dawny kasjer obrócił się i patrzył na tego, co go wolał.

— Pan ma interes do mnie? — rzekł chłodno. — Co pan chce.

— Potrzebuję z panem pomówić, panie Michał.

— To proszę do mojego pokoju.

Randal poszedł za nim.

Na piętnym piętrze Michał wyjął klucz z kieszeni i otworzył drzwi naprzeciw dawnego mieszkania babki Giełł.

Proszę, wejść pan do mojego pokoju, gdzie mieszkał po kawalersku — rzekł staruszek ze smutkiem. Przedtem mogłbym pana przyjąć w mojej starej przyjaciółki, ale ona już umarła.

(Ciąg dalszy nastąpi).

SPRAWY STOW. MECHANIKÓW

Do członków Stow. Mech. Polskich

Wszyscy ci, którzy mają ułożone swoje oszczędności na książeczki wkładowe w Banku Stow. Mech. Pol. w Warszawie, niechaj we własnym interesie przybędą na zebranie w niedzielę, 1. l. dnia 1go lutego, b. r., o godzinie 7:30 popołudniu pod poniżej podany adres i przyniosą ze sobą książeczki bankowe. Zaznaczą się, iż Ci, którzy posiadają już tylko akcje (udziały) Banku

Stow. Mech. Pol. lub udziały St. Mech. Pol. niechaj się nie zgłaszają, gdyż sprawami temi się nie interesujemy.

W. Gondecki
345 E. 41st St., New York City.
JAMAICA, N. Y.

Do Członków Stow. Mechaników Polskich w Jamaica i okolicy.

Dostałmy w porozumieniu z komitetem wykonawczym w New Yorku, dla przeprowadzenia na zjeździe w Toledo, Ohio, dnia 21 lutego 1925 r.

SPRAWOZDANIE FINANSOWE

T-WA AKCYJNEGO POLSKIEGO DOMU NARODOWEGO
Inkorporowanego dnia 24-go lipca 1912 roku
19-23 St. Marks Place w New Yorku

Majątek Korporacji	AKTYWA	
Gotówka Domu Narodowego w banku	\$18,386.05	
Gotówka na ręku zarządcy Domu	800.00	
Gotówka Resturacji Domu w banku	600.00	
RAZEM	19,686.05	
Realność Domu Nar. przy 19-23 St. Marks Pl. po odciążeniu 2% amortyzacji	142,533.33	
Zadatek na realność nową przy 26 St. Marks Place	3,000.00	
RAZEM	145,533.33	
Meble i sprzęty Domu Narodowego po odciążeniu 10% amortyzacji	13,939.83	
Meble i sprzęty Restauracji Domu Narodowego po odciążeniu 10% amortyzacji	7,638.24	
RAZEM	21,578.07	
Wartość towarów na ręku Domu Narodowego	614.15	
Wartość towarów na ręku Restauracji	637.48	
RAZEM	1,051.63	
Przeróbka i urządzenia Domu i Restauracji po odciążeniu 5% amortyzacji	24,736.80	
RAZEM	212,634.88	
Zobowiązania	PASywa	
Hipoteka realności 31-go grudnia, 1923 roku	98,000.00	
Spłacono w roku 1924	4,000.00	
	94,000.00	
	600.00	
	94,430.00	
Kaucja w garderobie	286.90	
Zadatki na akcje		
RAZEM	189,216.90	
	23,317.98	
NADWYZKA	23,317.98	

Wyjaśnienie: — Nadwyżka składa się z nadwyżki poprzednich lat i z nadwyżki roku 1924	21,870.87	
	1,447.11	
RAZEM jak powyżej	23,317.98	

SPRAWOZDANIE FINANSOWE RESTAURACJI DOMU NARODOWEGO

Od 1-go stycznia do 31 Grudnia 1924 roku.

DOCHÓD		
Przebieżność w gotówce w roku 1923	167.51	
Ogólny dochód z kasy restauracyjnej	39,745.60	
Z kasy Domowej	3,579.80	
Towary na ręku dnia 31 grudnia	402.50	
RAZEM	43,895.41	
ROZCHODY		
Towary groceniarskie i mięso	19,882.46	
Penjaże zarządcy i robotników	11,039.24	
Gas i elektryka	1,940.89	
Różne towary i ogólne wydatki, jak: muzyka, trunki, cygara, papierosy, reparacje i inne	8,937.89	
Zwrót do kasy domowej	1,000.00	
RAZEM	42,857.93	
Pozostaje	1,037.48	
Wyjaśnienie: — Gotówka w banku	634.98	
Towary na ręku	402.50	
RAZEM	1,037.48	

SPRAWOZDANIE FINANSOWE DOMU NARODOWEGO

Od 1-go stycznia do 31-go Grudnia, 1924 roku.

DOCHODY		
Z bufetu górnych sal	16,829.09	
Z wynajęcia sal na wesela i bale	15,749.25	
Zadatki na sale	3,795.00	
Opłaty za sale posiedzeń	7,029.09	
Z bufetu klubu i bilardów	31,831.75	
Z udekorowania sal	950.00	
Procenta z banku	79.74	
RAZEM	76,263.92	
ROZCHODY		
Za wszelkie towary i napoje Domu	21,721.69	
Za towary Restauracji	2,079.80	
Penjaże robotników	12,477.50	
Penjaże zarządcy Domu Narodowego, buchaltera i dyrektora	5,370.00	
Procenta za dług hipoteczny, podatki i assekuracje	9,881.32	
Ogólne wydatki, jak: światło, opał, zabezpieczenie robotników, licencje i t. p.	8,945.31	
Podatki od dochodu	2,041.69	
RAZEM	62,517.31	
CZYSTY DOCHÓD Z INTERESU.	13,746.61	
Dywidenda	7,000.00	
Amortyzacja Domu	1,600.00	
Amortyzacja mebli i sprzętów Domu	1,548.87	
Amortyzacja mebli i sprzętów Restauracji	848.69	
Amortyzacja przeróbek i urządzeń Domu Narodowego i Restauracji	1,301.94	
RAZEM	12,299.50	
NADWYZKA	1,447.11	

DYREKTORJAT:

F. X. Wazeter, Prezes, E. Słowik,
M. Redlich, Wice-prezes, J. Gorzanski,
J. Skowronek, Sekretarz, W. Ołownia,
A. Majewski, Kasjer, P. Grim-
Lepiala.

By Lawy, które będą zabierając interesy wszystkich członków Stow. Mech., a nie jak to zrobili zjad naszego roku.

Komitet wykonawczy w New Yorku postanowił ulępszyć konstytucję z naszego zjazdu, aby to mógł uczynić, potrzebuje się uiszczyć, a to broń się są nasze PROXY, zatem każdy debjający o swe zaprawione głosze oraz debjający o Stow. Mech. Pol., powinien niezapomnieć, że każda proksa będzie decydująca.

W tym celu swobodnie się posiadanie Mechaników na dzień 2 lutego, w poniedziałek, o godzinie 7:30 wieczór w Domu Narodowym przy Stupbin Boulevard w Jamaica.

Uprasa się szan. członków o przyścislenie i soba akcii, bo numer akcii, może być wypisany do proksy, — proksy filij posiada dla każdego.

Na posiedzeniu tam będzie delegat na walny zjazd w Toledo, Ohio, i temu wręczyamy proksy, oraz nasze

uchwały na posiedzeniu, na piśmie, które przedstawione będą na walnym zjeździe w Toledo.

Uprasa się szan. członków, abyś nie lekceważył, gdyż od nas zależy co będzie uchwalone na zjeździe.

Feliks Czarnacki,
przewodniczący Filij.

JERSEY CITY

Na zwołanie członków Stow. Mech. Polskich w Jersey City, niniejszym zawiadamiam, iż posiedzenie Filij odbędzie się dnia 31-go stycznia, b. r., tj. w sobotę, o godz. 7:00 wieczorem w Klubie Pol. sko Amerykańskich Obywateli, przy ulicy Grove No. 424.

Co jaknajbardziej przybycie uprasza się, ponieważ będzie bardzo ważne sprawę do załatwienia, i również będzie obecny na tem posiedzeniu jedy z delegatów — który został wybrany na Walny Zjazd na konferencji w New Yorku.

— Członkowie, którzy nie otrzymali proxy od dyrekcji Mecc. Ass. In., takowe mogą otrzymać i wypełnić na tem posiedzeniu.

Tad. Zieliński.

PASSAIC, N. J.

Zebrań Filij Stow. Mech. Polskich

Zawiadamiam wszystkich członków Filij w Passaic, że następnego posiedzenie przedziadów odbędzie się w niedzielę rano o godz. 10 pierwszego lutego, na sali ob. Tulipana.
Powinno przybyć wszyscy, abyśmy zebrali wszystkie głosy, jakie posiadamy. To jest ostatni czas na zwołanie naszego ujazdu, ponieważ o godzinie 10:00 rano, jeżeli nie przysylni, a teraz kiedy trzeba ratować te sto-dolarówki, to nie wstaniemy. Przedzie to ostatnie posiedzenie przedziadów.

S. Trzcinański, prezes.
S. Zambrzycki.

HARRISON, N. J.

Zawiadamiam członków Stow. Mechaników Polskich Filij No. 109, że posiedzenie przedstawione odbędzie się w niedzielę dnia 1 lutego b. r., o godzinie 2 po południu, w sali Sokola, 215 Cleveland Ave.

Członkowie proszeni o przybycie i przyniesienie z sobą proxy i numeru akcii.

Na tem posiedzeniu będzie wybrany delegat na zjazd, który się odbędzie w Toledo, Ohio, dnia 21 lutego b. r., jakoteż będą omawiane niektóre sprawy dotyczące zjazdu.

Sprawy są ważne, dlatego obecność każdego członka posiadana.

Za Filij
J. Marchewka.

WILMINGTON, DEL.

Zawiadomienie

Zawiadamiamy się członków Stowarzyszenia Mech. Polskich w Wilmington Del. iż posiedzenie Filij tułejszej odbędzie się w niedzielę, dnia 1-go lutego, b. r., o godzinie 2:30 popołudniu w domu Kasy Ch. przy Adams i Chestnut St.

Na posiedzeniu przybyćle praw dopodobnie ktoś z pozamiejscowych przedstawicieli Filij S. M. P. więc proszę się o liczne przybycie. Sprawy ważne, więc musimy o mówić i też wziąć udział w Zjeździe, który odbędzie się 21-go lutego w Toledo, Ohio. Zjazd będzie rozstrzygał o naszym mają

